

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/36/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315217909
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2315217909.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. V., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, dieťa rodičov: matka - Ing. A. V. J., nar. X.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, F. a otec - X. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX, F., zastúpený JUDr. Jozefom Borisom, advokátom, Belehradská 1, Bratislava, o návrhu matky na zvýšenie výživného a o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 1.decembra 2016, č.k. 24P/138/2015-83, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **r u š í** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie zvýšil výživné otca na maloletú A. zo sumy 70 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne od 19.9.2015, pričom výživné je splatné vždy do 15.-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletej, čím zmenil rozsudok Okresného súdu Galanta č.k. 17P/280/2012-15 zo dňa 29.11.2012. Zročné výživné za obdobie od 1.9.2015 do 30.11.2015 v celkovej výške 1.200 eur súd otcovi povolil zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 100 eur splatných spolu s bežným výživným počínajúc mesiacom december 2016, a to až do úplného zaplatenia dlhu. O trovách konania súd rozhodol tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti. Z dokazovania pred súdom vyplynulo, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca rozsudkom súdu prvej inštancie č.k. 17P/280/2012-15 zo dňa 29.11.2012 došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletej A., ktorá je staršia o 4 roky, kým v čase pôvodného rozhodovania mala 12 rokov, bola žiačkou 7. ročníka základnej školy, toho času má 16 rokov, navštevuje gymnázium v Šali, teda výdavky spojené s uspokojovaním jej odôvodnených potrieb, aj s ohľadom na celkový nárast životných nákladov, pochopiteľne vzrástli v súvislosti s jej fyzickým rastom na oblečenie, obuv, stravu, hygienické potreby, predovšetkým však v súvislosti s výkonom školskej dochádzky, ako aj so zabezpečením jej odôvodnených potrieb vzhľadom na jej záujmy, školské a mimoškolské aktivity, teda vo všetkých oblastiach jej života, pričom ide o objektívnu zmenu pomerov na strane maloletého dieťaťa ako oprávneného, ktorú zmenu súd pri svojom rozhodovaní zohľadnil. Súd preskúmal na základe účastníkmi predložených a súdom zabezpečených potvrdení príjmy a majetkové pomery oboch rodičov a zistil, že matka je naďalej zamestnaná u toho istého zamestnávateľa s priemerným čistým mesačným príjmom 1.700 eur. Jej príjem sa teda zvýšil cca o 300 eur. Iný príjem nemá. Naďalej býva v spoločnej domácnosti s maloletou v byte, ktorý je vo výlučnom vlastníctve matky. Jej mesačné náklady na bývanie predstavujú sumu 147 eur. Ďalej spláca splátky hypotéky vo výške 192 eur mesačne a má náklady spojené s úhradami za elektrické energie a internet vo výške 50 eur. Ďalšia vyživovacia povinnosť jej nepribudla. Otec maloletého dieťaťa v čase pôvodného rozhodovania bol súkromne hospodáriacim

roľníkom, svoj príjem súdu nepreukázal. V súčasnosti už podnikateľskú činnosť nevykonáva, a to podľa jeho udania z dôvodu, že to nestíhal. Je zamestnaný s priemerným čistým mesačným príjmom cca 45 eur. Iný príjem nemá. Svoje mesačné výdavky súdu nepreukázal. Ďalšia vyživovacia povinnosť mu nepribudla. Vzhľadom na takto vykonané dokazovanie súd dospel k záveru, že sú dané zákonné podmienky na zvýšenie výživného tak, ako to navrhla matka vo svojom návrhu na začatie konania, a to od 1.9.2015, kedy maloletá nastúpila na gymnázium, a teda došlo k podstatnej zmene pomerov na jej strane. Súd pri rozhodovaní o výške výživného vychádzal jednak z veku a odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, jednak z možností, schopností a majetkových pomerov rodičov, a s poukazom na to, že návrh matky je dôvodný a keďže to odôvodňujú aj pomery na strane maloletej, súd vyhovel návrhu matky v celom rozsahu a výživné zo strany otca zvýšil z pôvodnej sumy 70 eur na sumu 150 eur mesačne počnúc dňom 1.9.2015. Pri rozhodovaní súd síce prihliadol na skutočnosť, že otec je v súčasnosti zamestnaný s priemerným mesačným príjmom iba vo výške cca. 45 eur, avšak svoju podnikateľskú činnosť ukončil zo subjektívnych dôvodov, ktoré súdu bližšie nekonkretizoval a nepreukázal. Otec v priebehu konania bol nečinný, na základe výzvy súdu riadne nevydokladoval svoje pomery. Predložil súdu iba potvrdenie o výške svojho príjmu a poukázal na svoj zlý zdravotný stav, ktorý takisto hodnoverne súdu nepreukázal. Z obsahu spisu je zrejmé, že otec má zdravotné problémy, avšak podľa vyjadrenia jeho lekárov jeho zdravotný stav mu nebráni vykonávať prácu. Otec v priebehu konania neprejavil a ani nepreukázal dostatočnú aktivitu pri hľadaní práce, či už vo svojom obore alebo mimo neho, preto súd vyhodnotil otcovu nedostatočnú aktivitu pri hľadaní lepšie plateného zamestnania ako nezodpovednosť vo vzťahu k svojim rodičovským povinnostiam. Podľa názoru súdu, otec má dostatok schopností a možností zarábať a plniť si tak riadne svoju vyživovaciu povinnosť a keďže otcovi iná vyživovacia povinnosť nepribudla, je práceschopný a výživné je pred inými výdavkami prednostnou pohľadávkou, súd má za to, že zvýšené výživné na maloleté dieťa zodpovedá jeho schopnostiam a možnostiam, ale najmä veku a odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa. Vykonaným dokazovaním mal súd teda za preukázané, že o maloletú sa stará výlučne osobne aj finančne matka, pričom kompenzuje svoju vyživovaciu povinnosť sčasti aj svojou osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa. Pokiaľ teda otec príspeje na výživu maloletého dieťaťa sumou 150 eur mesačne a matka príspeje sumou 75 eur, nakoľko druhú polovicu výšky výživného matka kompenzuje svojou osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa, teda spolu 225 eur mesačne, vytvorí sa tak dostatok finančných prostriedkov na krytie osobných potrieb maloletého dieťaťa, ktoré sú vzhľadom na jeho vek a potreby postačujúce. Takto ustálená výška výživného korešponduje aktuálnym potrebám maloletého dieťaťa a zodpovedá aj kritériám Zákona o rodine. Nakoľko otcovi vznikol dlh na výživnom vo výške 1.200 eur (80 eur/mes. x 15 mesiacov = 1.200 eur), súd mu v súlade s ust. § 232 ods. 3 CSP povolil zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 100 eur až do zaplatenia spolu s bežným výživným po právoplatnosti rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok, nakoľko táto výška splátok sa javí ako zodpovedajúca potrebám maloletého dieťaťa. Súd súčasne poznamenáva, že platby výživného, ktoré bol otec povinný doposiaľ uhrádzať na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Galanta, č.k. 17P/280/2012-15, zo dňa 29.11.2012 mesačne vo výške 70 eur, pri výpočte dlhu nezohľadnil, nakoľko predmetné rozhodnutie predstavuje exekučný titul, na základe ktorého je možné prípadné dlžné výživné vymáhať. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec dieťaťa, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nespĺnil procesné podmienky tým, že porušil § 89 ods. 1 a § 92 ods. 1 a 2 CSP. Poukázal na uznesenie súdu uvedené v zápisnici z pojednávania zo dňa 01.12.2016, v ktorom súd uviedol, že minimálne od uvedenej doby (25.8.2015) mal otec maloletej možnosť zvoliť si právneho zástupcu a jeho súčasný postup súd hodnotí ako postup v rozpore so zásadou hospodárnosti a rýchlosti konania. Odvolanie oprel a dal do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.7.2010, sp. zn. 2 Cdo 93/2009. Uviedol, že zo súdneho spisu vyplýva, že otec ako účastník konania obdržal poučenie od súdu o zvolení právneho zástupcu, ale v ňom a ani na pojednávaní súdu mu nebola stanovená primeraná lehota na zvolenie si advokáta, takže platí, že si ho mohol zvoliť kedykoľvek. Ďalej je platná zásada, že právny zástupca - advokát musí dostať primeranú lehotu na preštudovanie spisu. Týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil súd prvej inštancie otcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Poukázal tiež na to, že matka podala návrh dňa 28.7.2015, pričom prvé pojednávanie bolo vytýčené sudkyňou JUDr. Zuzanou Singerovou na deň 5.11.2015, na ktoré pojednávanie sa účastníci dostavili, ale po cca jednej hodine prišiel predseda súdu s tým, že sudkyňa je chorá a apeloval na

účastníkov uzavrieť dohodu. Následne bola vec odňatá sudkyňi JUDr. Singerovej a pridelená sudcovi JUDr. Rastislavovi Jakubovičovi, ktorý vytýčil pojednávanie na 7.7.2016, pričom pojednávanie prerušil a vytýčil nový termín na 21.10.2016, na ktoré sa otec zo zdravotných dôvodov ospravedlnil, čo súd akceptoval. Takže nie je vinou nehospodárnosti a rýchlosti konania otec, ale súd, ktorý nekonal takmer jeden rok. Súd prvej inštancie tiež podľa jeho názoru nesprávne a neúplne zistil skutočný stav vecí a vykonal záver, na základe jednotlivých správ ošetrojúcich lekárov, ktoré vyhodnotil jednotlivo a nevykonal to, čo mu ukladá § 191 ods. 1 CSP. Napadnutý rozsudok má vadu nesplnených procesných podmienok, nesprávneho procesného postupu, ktorý znemožnil otcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, aby nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tým k inej vade, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav vecí, a tým dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a ktorý vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

4. Matka a kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne nevyjadrili.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - otec dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie otca dieťaťa je dôvodné.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 24P/138/2015 je zmena výživného na maloletú A., nar. XX.X.XXXX. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie zvýšil výživné otca na maloletú A. zo sumy 70 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne od 19.9.2015, pričom výživné je splatné vždy do 15.-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletej, čím zmenil rozsudok Okresného súdu Galanta č.k. 17P/280/2012-15 zo dňa 29.11.2012. Zročné výživné za obdobie od 1.9.2015 do 30.11.2015 v celkovej výške 1.200 eur súd otcovi povolil zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 100 eur splatných spolu s bežným výživným počínajúc mesiacom december 2016, a to až do úplného zaplatenia dlhu. O trovách konania súd rozhodol tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

8. Odvolateľ v prvom rade namietal, že súd prvej inštancie pochybil, pokiaľ vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 1.12.2016 napriek tomu, že podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 30.11.2016 otec dieťaťa prostredníctvom zvoleného advokáta súdu oznámil, že došlo k prevzatiu právneho zastúpenia a súčasne právny zástupca požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že nemal časový priestor na preštudovanie spisu.

9. Odvolateľ teda odvolanie odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP).

10. Vadou konania podľa uvedeného zákonného ustanovenia je taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia procesných práv, ktoré mu Civilný sporový poriadok a Civilný mimosporový poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

11. Dôležitosť dôvodu, pre ktorý účastník konania žiada o odročenie pojednávania (§ 183 CSP) súd posudzuje vždy s prihliadnutím na všetky okolnosti konkrétneho prípadu. Aj keď účastník konania vo svojej žiadosti uvedie inak spôsobilý viesť k záveru o odročení pojednávania, nie je súd vždy povinný takýto dôvod akceptovať, a to najmä vtedy, ak je účastníkom konania uplatnený k procesnej obštrukcii s cieľom bezdôvodného predlžovania súdneho konania a tým aj zvyšovaniu trov s tým spojených, čo je v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, ktorou je súdne konanie ovládané. Povinnosťou súdu (okrem iného) je tiež pripraviť pojednávanie tak, aby sa rozhodlo spravidla na jedinom pojednávaní (§ 157 ods. 1 CSP), teda aby ochrana práv bola rýchla a účinná. Aj podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva súd musí procesné úkony vykonávať tak, aby nedochádzalo k porušeniu práva účastníkov na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, samozrejme nie na úkor porušovania

práva účastníkov konania na spravodlivý proces, ktorý zahŕňa aj právo na právnu pomoc. Práve preto súd musí vždy zvážiť všetky okolnosti konkrétneho prípadu.

12. Odročenie pojednávania má byť výnimočným procesným úkonom súdu, ku ktorému môže dôjsť len z dôležitého dôvodu. Pri zvažovaní súdu o odročení pojednávania je rozhodujúcim časové hľadisko, kedy sa účastník dozvedel o nariadení pojednávania, kedy sa dozvedel o existencii dôvodu na odročenie pojednávania, či dôvod, ktorý účastník konania uplatnil pre odročenie pojednávania, je dôležitý, či tento dôvod oznámil súdu včas, resp. či existuje objektívna okolnosť, ktorá mu bránila v tom, aby tento dôvod súdu oznámil včas.

13. Právo byť v konaní pred súdom zastúpený advokátom je garantované Ústavou SR ako súčasť práva na súdnu a inú ochranu (§ 47 ods. 2 Ústavy SR). Súd je povinný umožniť účastníkovi realizáciu tohto práva poučením podľa § 160 ods. 1 a 2 CSP.

14. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že konanie v predmetnej veci začalo dňom návrhu matky na zvýšenie výživného dňa 28.7.2015. Prvé pojednávanie bolo vytyčené sudkyňou JUDr. Zuzanou Singerovou na deň 5.11.2015, na ktoré sa účastníci dostavili, pričom im bolo oznámené, že sudkyňa je chorá a pojednávanie sa nekonalo. Následne bola vec pridelená sudcovi JUDr. Rastislavovi Jakubovičovi, ktorý vytyčil pojednávanie na deň 7.7.2016, na ktorom boli účastníci vypočutí, a ktoré bolo odročené na deň 21.10.2016 za účelom vykonania ďalšieho dokazovania. Toto pojednávanie bolo odročené vzhľadom na ospravedlnenie otca z dôvodu práceneschopnosti na termín 1.12.2016, pričom z obsahu spisu nevyplýva, že by predvolanie na toto pojednávanie bolo otcovi doručené a pravdepodobne o tomto pojednávaní sa dozvedel pri nazretí do súdneho spisu dňa 28.11.2016. Dňa 29.11.2016 udelil otec splnomocnenie advokátovi JUDr. Jozefovi Borisovi, ktorý podaním zo dňa 29.11.2016, osobne doručeným súdu prvej inštancie dňa 30.11.2016, oznámil prevzatie právneho zastúpenia a súčasne požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že nemal časový priestor na preštudovanie spisu. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 1.12.2016 vyhlásil uznesenie, že bude pojednávať v neprítomnosti otca maloletej, keď konštatoval, že návrh na zvýšenie bol matkou podaný dňa 28.7.2015, pričom otcovi maloletej bol doručený dňa 25.8.2015, teda minimálne od uvedenej doby mal otec maloletej možnosť zvoliť si právneho zástupcu a jeho súčasný postup súd hodnotil ako postup v rozpore so zásadou hospodárnosti a rýchlosti konania.

15. Uvedený procesný postup prvoinštančného súdu odvolací súd považoval za nesprávny, znemožňujúci otcovi dieťaťa uskutočniť jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z obsahu spisového materiálu podľa názoru odvolacieho súdu nevyplýva, že by otec dieťaťa konal tak, že by v konaní spôsobil neodôvodnené prieťahy, keď tento plnil pokyny súdu, zúčastnil sa nariadených pojednávanií vo veci dňa 5.11.2015 a 7.7.2016, a ospravedlnil svoju neúčast' len na pojednávaní dňa 21.10.2016 z dôvodu práceneschopnosti, ktorý dôvod i súdu preukázal.

16. Bolo potrebné vytknúť súdu prvej inštancie, že vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 1.12.2016, keď z obsahu spisu nevyplýva, že by predvolanie na toto pojednávanie bolo otcovi riadne doručené, otec sa o ňom dozvedel až na základe nazretia do súdneho spisu dňa 28.11.2016, teda mu bolo odopreté právo, aby bol osobne prítomný na prejednaní veci a rovnako súd pochybil, pokiaľ neakceptoval ospravedlnenie otca a jeho právneho zástupcu z účasti na pojednávaní z dôvodu zvolenia si advokáta, ktorý postup nemožno s prihliadnutím na okolnosti predmetného prípadu považovať za v rozpore so zásadou hospodárnosti a rýchlosti konania, keď dĺžka konania v predmetnej veci ide predovšetkým na vrub súdu prvej inštancie.

17. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

18. Po vrátení veci súd prvej inštancie vec opätovne prejedná a vo veci rozhodne.

19. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).